

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą cztery zarzuty na poparcie swojego odwołania. W szczególności:

1. Zaskarżone postanowienie zostało niewystarczająco uzasadnione i zostało wydane na podstawie błędnej interpretacji pod względem faktycznym i prawnym w odniesieniu do instytucji, która w rzeczywistości przyjęła decyzję w przedmiocie zmniejszenia wartości depozytów „bail in”.
2. Zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem ogólnych zasad prawa, gdyż Sąd przeinaczył okoliczność, że niezależnie od rodzaju i formy, w jakiej zapadła zakwestionowana decyzja Eurogrupy, decyzja ta stanowiła w niniejszym przypadku akt podlegający zaskarżeniu w drodze skargi o stwierdzenie nieważności.
3. Zaskarżone postanowienie jest wadliwe, jako że Sąd, wydając postanowienie, nie zbadał stosunków prawnych i faktycznych między Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Centralnym i Eurogrupą ani nie zbadał okoliczności, że na podstawie zasady Legal Causation i kryterium podmiotu ponoszącego w rzeczywistości odpowiedzialność akty Eurogrupy stanowiły akty Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej, które powinny były postępować zgodnie z traktatem i protokołami Unii Europejskiej, jak również na podstawie prawa wtórnego i pochodnego.

Wobec powyższego Sąd nie zbadał istoty argumentów i sprawy wnoszących odwołanie i tym samym błędnie odrzucił skargę o stwierdzenie nieważności.

4. W przypadku uwzględnienia niniejszego odwołania wnoszący odwołanie nie powinni zostać obciążeni kosztami niniejszego postępowania ani kosztami poniesionymi w pierwszej instancji.

**Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 października 2014 r.
w sprawie T-330/13 Lella Chatziioannou/Komisja i Europejski Bank Centralny, wniesione w dniu
4 marca 2015 r. przez Lellę Chatziioannou**

(Sprawa C-108/15 P)

(2015/C 178/05)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Lella Chatziioannou (przedstawiciele: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- uchylenie wniosku Sądu o uwzględnieniu zarzutu niedopuszczalności, w szczególności wniosku, iż „nie można [...] uważać, że deklaracja Eurogrupy stanowi akt zmierzający do wywarcia skutków prawnych wobec podmiotów” i w konsekwencji wobec wnoszącej odwołanie oraz że w zakwestionowanej deklaracji Eurogrupa „dokonała w bardzo ogólny sposób streszczenia pewnych środków uzgodnionych na płaszczyźnie politycznej z Republiką Cypryjską”;
- uchylenie zaskarżonego postanowienia, w którym Republice Cypryjskiej przypisano zmniejszenie wartości depozytów bez przypisania zachowania, aktu lub decyzji Eurogrupie, pozwanym lub tym ostatnim za pośrednictwem Eurogrupy;
- uchylenie obciążenia wnoszącej odwołanie kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty na poparcie swojego odwołania. W szczególności:

- Zaskarżone postanowienie zostało niewystarczająco uzasadnione i zostało wydane na podstawie błędnej interpretacji pod względem faktycznym i prawnym w odniesieniu do instytucji, która w rzeczywistości przyjęła decyzję w przedmiocie zmniejszenia wartości depozytów „bail in”.
- Zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem ogólnych zasad prawa, gdyż Sąd przeinaczył okoliczność, że niezależnie od rodzaju i formy, w jakiej zapadła zakwestionowana decyzja Eurogrupy, decyzja ta stanowiła w niniejszym przypadku akt podlegający zaskarżeniu w drodze skargi o stwierdzenie nieważności.
- Zaskarżone postanowienie jest wadliwe, jako że Sąd, wydając postanowienie, nie zbadał stosunków prawnych i faktycznych między Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Centralnym i Eurogrupą ani nie zbadał okoliczności, że na podstawie zasady Legal Causation i kryterium podmiotu ponoszącego w rzeczywistości odpowiedzialność akty Eurogrupy stanowiły akty Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej, które powinny być postępować zgodnie z traktatem i protokołami Unii Europejskiej, jak również na podstawie prawa wtórnego i pochodnego.

Wobec powyższego Sąd nie zbadał istoty argumentów i sprawy wnoszącej odwołanie i tym samym błędnie odrzucił skargę o stwierdzenie nieważności.

- W przypadku uwzględnienia niniejszego odwołania wnosząca odwołanie nie powinna zostać obciążona kosztami niniejszego postępowania ani kosztami poniesionymi w pierwszej instancji.

**Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 października 2014 r.
w sprawie T-331/13 Marinos Nikolaou/Komisja i Europejski Bank Centralny, wniesione w dniu
4 marca 2015 r. przez Marinosa Nikolaou**

(Sprawa C-109/15 P)

(2015/C 178/06)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Marinos Nikolaou (przedstawiciele: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- uchylenie wniosku Sądu o uwzględnieniu zarzutu niedopuszczalności, w szczególności wniosku, iż „nie można [...] uważać, że deklaracja Eurogrupy stanowi akt zmierzający do wywarcia skutków prawnych wobec podmiotów” i w konsekwencji wobec wnoszącego odwołanie oraz że w zakwestionowanej deklaracji Eurogrupa „dokonała w bardzo ogólny sposób streszczenia pewnych środków uzgodnionych na płaszczyźnie politycznej z Republiką Cypryjską”;
- uchylenie zaskarżonego postanowienia, w którym Republice Cypryjskiej przypisano zmniejszenie wartości depozytów bez przypisania zachowania, aktu lub decyzji Eurogrupie, pozwanym lub tym ostatnim za pośrednictwem Eurogrupy;
- uchylenie obciążenia wnoszącego odwołanie kosztami.